

АНГЕЛ АНТОНОВ

ЗРЪНЦЕ ЗЕМЯ

chitanka.info

... Край теб е бездна. Няма земя, нито небе и вятър. Няма дори въздух, само мъртъв черен безкрай. А ти знаеш добре — черното не е цвят. То представлява липса на цветове.

Сред безвремието на необятната пустош виси самотна капсула. А може би лети с шеметна скорост? Кой знае? Движение и покой тук са безпощадно относителни, сплетени навек в тревожното триединство Време Пространство Скорост. Но в малката капсула си ти. Ти си Човек — и това вече е много. НеЙде сред гънките на скафандъра ти се крие мъничко бяло зрънце, което е всичко за теб. Защото бялото не е просто цвят. В белия цвят са скрити всички багри на света. Отключи ги!

... Бездната отстъпва. Мракът се стопява. Наоколо се изпълва с гласове. Сред тях плахо изниква зелено стъбълце. С виолетов цветец. Със златни тичинки. И има ослепителна синева. И топла пръст. И галещ полъх с аромат на поля, слънце и игриви морски вълни.

На далечната планета има едно малко нежно цвете. То ухае. То говори. То носи в себе си Земята. Наоколо се трупат пионери и пришълци. Всеки слуша. Вдъхва аромата. Спомня си хиляди отдавна забравени неща. Болката отстъпва. Скръбта се стопява. Идват нови сили и нова радост. Цялата Земя в миг се пренася върху протегнатата ти длан...

... Край теб отново е бездна. Отново — мрак. Може би ти нарочно преследваш мрака? Няма цветове, небе и вятър. Само примамливо мигаща в далечината нова цел и едно малко бяло зрънце някъде в скафандъра. Кое по ред? Вече не знаеш. Не е и важно. Важното е в спомена си завинаги да съхраниш Първото — онова, което даде плод под топлия бриз на далечната, старата, родна Земя...

Публикувано в списание „Наука и техника за младежта“, брой
9/1980 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.